

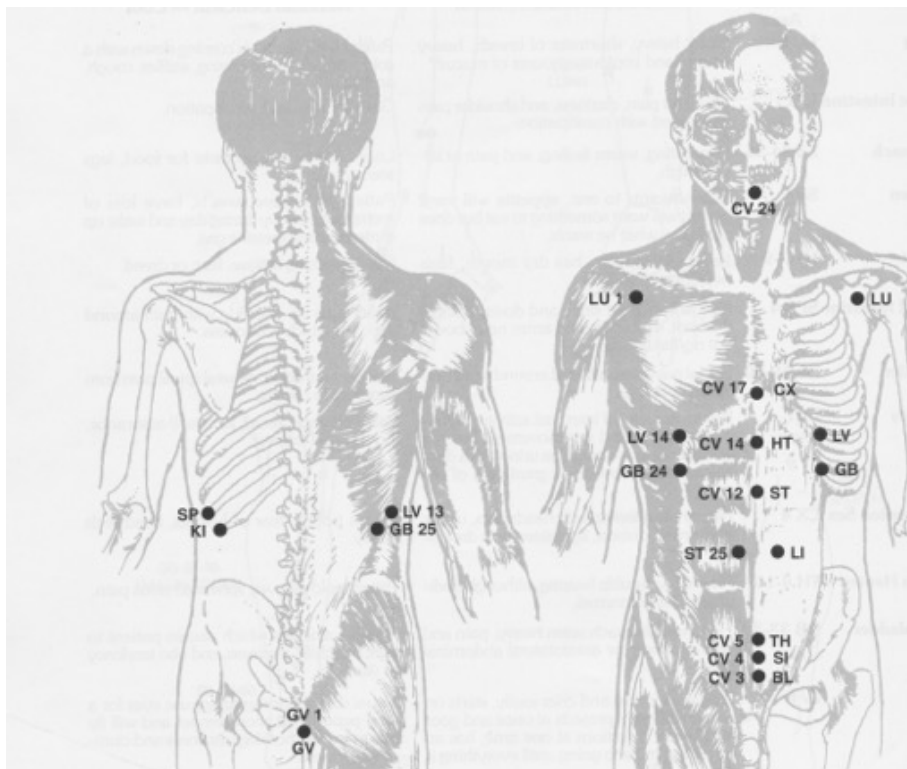

Mu-punkter (alarmpunkter)

Inom kinesiologin används mu-punkterna både för att ställa diagnos och att behandla. De är belägna på bålen och speglar energibalansen eller flödet i de 12 organmeridianerna samt 2 extraordinära meridianer, ren och du mai. Mu-punkterna är döpta efter organmeridianerna, tjocktarmens alarmpunkt etc. I den traditionella kinesiska medicinen användes mu-punkterna främst för att behandla meridianer med *kronisk överenergi* och ev dysfunktioner i tillhörande organ. *Akuta överenergi* diagnostiserades med *back-shu-punkterna* längs med ryggraden. *Underenergi* hittade man främst med hjälp av *pulsdiagnostik*.

Många mu-punkter är belägna på ren mai som löper längs kroppens mittlinje och inte på respektive meridian, andra mu-punkter har sin punkt på en annan meridian, t ex tjocktarmens mu-punkt är ST25. Detta beror på meridianernas inre flöden som "dockas in" vid dessa punkter.

Många akupunkturpunkter som behöver behandling är ömma, sk *ah shi-punkter*. Om en mu-punkt *gör ont i sig själv* brukar man säga att den har *överenergi*. Om mu-punkten är *öm endast vid palpation* har den troligtvis *underenergi*. Traditionellt anses *mu-punkterna* vara *tonifierande*, dvs energin ökar (tonifieras) när punkten stimuleras. Det är därför en indikatormuskel ger utslag när man håller på en mu-punkt om det redan finns överenergi i den relaterade meridianen eftersom obalansen överdrivs vid palpationen. Gordon Stokes (Three in One Concepts) upptäckte på detta sätt att man kan hitta både över- och underenergi via mu-punkterna.

Testa mu-punkterna i valfri ordning genom att mjukt hålla på dem samtidigt som du testat en indikatormuskel. Bilaterala punkter testas var för sig.

När du fått svar på en och behandlat de punkter som kom upp under mu-punkten så söker du vidare. Verifiera gärna att den nyss aktiva mu-punkten har blivit inaktiv och sök vidare tills samtliga punkter är genomgångna.

Gå därefter ett varv till för att se att inget mer ger utslag.